מקדימין עניה סוערה קודם רני

עקרה דדרך הנחמות להיות הולכות

ומשובחות יותר וסדר זה מתחיל

בפנחס וסימניך דש"ח נו"ע אר"ק

שד"ש ולעולם שוש אשיש באתם

נלבים דהיינו שבת שלפני ר״ה לפי

שהוא סוף הנחמות ודרשו בלום

גדליה ושובה בשבת שלפני יום

הכפורים וכשיש שבת בין יום הכפורים

לסוכות אז הוי דרשו בשבת שלפני

יום הכפורים משום דכתיב ביה

דרשו ה' בהמלאו והיינו בימי תשובה

ושובה בין כפור לסוכות 0 דכתיב בה

ונתתי לך יורה ומלקוש וכן וה׳

נתן קולו לפני חילו דמישתעי במים

ושייך שפיר לפני סוכות וזה המנהג

לא ישתנה לעולם ע"פ הפסיקתא

וכן פירש ר"ת ולא כדברי רב החובל

ההופך ומבלבל לומר שובה קודם

כפור ושוש אשיש בין כפור לסוכות

דאין להפסיק בין השש נחמות

לשביעית אלא כדברי רבינו תם עם

ישרים נחתם שוש אשיש בראשיתו

ושובה באחריתו מי והא שאין אנו

אב משום דקיימא לן 0 דאין אבילות חל אלא בשבוע שחל ט"ב להיות

בתוכה ורב דאמר דמפטיר חזון

סבר דהאבלות חל מיד שנכנס ר"ח

ואין הלכה כן וכן פירש הר"ר

אליעזר ממיץ ולכך אנו מפטירין

שמעו וכן אנו נוהגין ע"פ מסכת

בתעניות ובמתניתין אמרינן שקורין

ברכות וקללות ש:

ה׳ בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו

א"ר אחא אל תעש התוכחה קולים

אמרתי עמו אנכי בצרה ואם כן אין

דין שיברכוני בני על הלרות שלהם

אלא יקרא אחד הכל ויתחיל (א) בדבר

אחר ויסיים בדבר אחר ואז יוכל

קולים וא"ר יהושע דסכנין

מפסיקין בקללות. וקורין

אחד משום דכתיב מוסר

קורין ויחל

אני

סופרים ם שאנו

מפטירין חזון בשבת שחל בו

בט"ב כדאמרינן במסכת תענית (דף כט.): מנהני מילי. מה ענין

הוא

יכפרו עליהן: מנהני מילי. דאין

מפסיקים בקללות: אל תמאם.

והמפסיק בהן מראה עלמו שקשה לו

לקרות. ובמסכת סופרים (פי"ב) יליף לה

מסיפיה דקרא ואל תקוץ בתוכחתו

אל תעשו קולין קולין פסקים פסקים

לשון קלילה: משה מפי הגבורה

אמרן. ונעשה שליח לומר כך אמר

לי הקב"ה שהרי אמורין בלשון

ונתתי והפקדתי ושלחתיש מי שהיכולת

בידו לעשות אבל במשנה תורה

כתיב יככה השם ידבק ה' בך' משה

אמרן מאליו אם תעברו על מצותיו

אותן במרוצה ובקושי: בארורי.

במשנה תורה: חלנפשך. אם רצונך

להפסיק פסוק הואיל ואתה קך

בקריאתן: **קודם עלרת.** שהוא זמן קלי

וזמן פירות האילן כדמפרש ואזיל:

יפקיד עליכם: מגמגם. קרא

בראשית אלל מעמדות: במה אדע. מה תאמר לי ללמדן דבר

ה) [עדמ קמה:], כ) מענית ד' כז: ע"ש, ג) [במס' סופרים פי"ב איתא בזה הלשון אמר ר' לוי אמר

הקב"ה אינו דין שיהיו בני מתקללין ואני מתברך],

ממקננין ומני ממברך], ד) ר"ה דף טו., ה) נדרים מ., ו) [מוספתא ע"ו פ"א]

ד"ל זוטל פ"ו. ז) ותום' פ"ג

מס' סופרים פ"י הלכה ד], מ) [עי' תוספות מנחות ל:

') ודברים כחן, ל) וע' תום׳

פסחים מ: ד"ה אבל וכו׳

עיו משפם גר מצוה

פד א מיי׳ פי״ג מהל׳ מפלה הלכה ד טוש"ע א"ח סימן חכה הוכה :סעיף א בהג"ה נוהגין על פי הפסיקתא לומר ג' דפורענותא קודם חשעה באב ואלו שיתכפרו בו עונותיהן: קחה לי עגלה משולשת. כלומר הקרבנות פה ב מיי׳ שם הלכה יח הן דברי ירמיה שמעו דבר ה' חזון ישעיהו ובתר תשעה באב שב כלי המהדש הלכ' ו: דנחמתה ותרתי דתיובתה וחלו הן ד מיי' פי"ג מהלי מפלה הלכה יח נחמו נחמו ותאמר ליון עניה סוערה טוא״ת סימן תקעט: פח ה ו מיי שם הלי ז לבדה אנכי אנכי רני עקרה קומי אורי שוש אשיש דרשו שובה ולפיכך

טוש"ע א"ח סימן מוטייע מיים טיון מכח סעיף ו: פט ז מיי שם הלכה ב טוש"ע שם סעי ד: צ ח מיי שם הלכה ג סמג עשין יט טוא״ח מן רלב [וטוש״ע א״ח סימן קלה סעיף ב]:

תורה אור השלם 1. חָרְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם שנאה נפשי היו עלי למרח ולאיחי ושא:

ישעיהו א יד 2. אַיכָה הָיְתָה לְזוּנָה קִרָיָה נָאֱמָנָה מְלַאֲתִי מְשְׁפָּט צֶּדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה מְרַצְחִים:

ישעיהו א כא וְאָם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׁוּ אֵת כָּל המצות האלה:

יי ייקרא כו יד ויקרא כו יד 4. וַיֹּאמֶר יִיְ אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָה יְנָאֲצָנִי הָעָם הַנֶּה וְעַד אָנָה לָא יַאֲמִינוּ בִי בַּכִּל דָאֹתוֹת אֲשֶׁר יָהי. עְשִׂיתִי בְּקְרְבּוֹ:

ֶּנְשִּיוֹנִי בְּקוֹ בּוּ. במדבר יד יא 5. עַד מְתַי לְעַדָה הָרְעָה. הַּוֹאת אֲשֶׁר הַפְּוֹה מַלְּינִים עָלָי אֶת תְּלְנוֹת בְּנֵי ישׂראל אשר המיה יְשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַמְּה מִלְּינִים עֲלֵי שָׁמְעְתִּי: במדבר יד כז

6. כִּי תוֹלִיד בַּנִים וּבְנֵי בְּגִים וְנוֹשַׁנְתָּם בְּאָרֶץ וְהִשְּׁחַתָּם וַעֲשִׂיתָם בְּאָרֶץ וְהִשְּׁחַתָּם וֹעֲשִׂיתָם בְּּקִרע וְמִוּנַת כֵּל וַעֲשִׂיתָם הְרֵע בְּעִינֵי יִיְ אֱלֹהֶיךְ להכעיסו: דברים ד כה אֵין עַנְבִים בַּגֶּפֶּן וְאֵין תִאַנִים בַּתִאַנָה וְהָעֶלֶה נבל ואתן להם יעברום:

יו מיה דור ג. 8. בּה אָמֵר יְיָ אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֶם וְלְיָלָה חֻקּוֹת שָׁמִיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמְתִי: רמיהו לג כה

9. וַיֹּאמֵר אֲדֹנְי יֵיֵ בָּמָּה אַדע כִּי אִירְשֶׁנְּה: בראשית טו ח

10. ויאפֶּר אַלְיו קַּחָה לִי עָגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיל מְשָׁלְשׁ וְתֹר וְגוֹזְל:

בראשית טו ט בראשית טו ט 11. מוּסָר יְיָ בְּנִי אַל תִּמְאָס וְאַל תְּקֹץ בְּתוֹבַחְתוּ: משלי ג יא

ראש חדש אב שחל להיות בשבת מפשירין חדשיכם ומועדיכם עד אנה ינאלוני ועד ממי לעדה הרעה מרוייהו במרגלים והם חזרו שנאה נפשי וגו'. ואין אנו עושין כן אלא מפטיר בירמיה (ב) שמעו י) דבר ה' ובשבת שלפני ט"ב חזון ישעיהו והטעם לפי שחנו

> אראש חדש אב שחל להיות בשבת מפטיריָן יחדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח ¢מאי היו עלי לטורח אמר הקב״ה לא דיין להם לישראל שחומאין לפני אלא שמטריחין אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהם בתשעה באב גופיה מאי מפטרינן אמר רב יאיכה היתה לזונה מקרא מאי תניא אחרים אומרים יואם לא תשמטו לי ר' נתן בר יוםף אומר ⁴עד אנה ינאצני העם הזה ויש אומרים זעד מתי לעדה הרעה הזאת אמר אביי האידנא נהוג עלמא למיקרי יכי תוליד בנים ומפטירין יאסוף אסיפם: [במעמדות] יבמעשה בראשית וכו': מנהני מילי א"ר אמי אלמלא מעמדות ילא נתקיימו שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ

לא שמתי וכתיב יויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע שמא ח"ו ישראל חומאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה אמר לו לאו אמר לפניו רבש"ע במה אדע אמר לו ייקחה לי עגלה משולשת וגו' אמר לפניו רבש"ע תינח בזמן שבית המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם אמר לְוֹ כבר תקנתי להם סדר קרבנות כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן ומוחל אני על כל עונותיהם: יבתעניות ברכות וקללות יואין מפסיקין בקללות: מה"מ אמר ר' חייא בר גמדא אמר רבי אסי דאמר קרא המוסר ה' בני אל תמאם ריש לקיש אמר שלפי שאין אומרים ברכה על הפורענות אלא היכי עביד תנא כשהוא מתחיל מתחיל בפסוק שלפניהם וכשהוא מסיים מסיים בפסוק שלאחריהן אמר אביי ילא שנו אלא בקללות שבתורת כהנים אבל קללות שבמשנה תורה פוסק מאי מעמא הללו בלשון רבים אמורות ומשה מפי הגבורה אמרן והללו בלשון יחיד אמורות ומשה מפי עצמו אמרן לוי בר בוטי הוה קרי וקא מגמגם קמיה דרב הונא בארורי אמר לו אכנפשך לא שנו אלא קללות שבתורת כהנים אבל שבמשנה תורה פוסק תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר יעזרא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת ושבמשנה תורה קודם ר"ה מאי מעמא אמר אביי ואיתימא ריש לקיש כדי שתכלה השנה וקללותיה בשלמא שבמשנה תורה איכא כדי שתכלה שנה וקללותיה אלא שבתורת כהנים אטו עצרת ראש השנה היא אין עצרת נמי ראש השנה היא דתנן יובעצרת על פירות האילן תניא יירבי שמעון בן אלעזר אומר אם יאמרו לך זקנים סתור וילדים בנה סתור יואל תבנה מפני שסתירת זקנים בנין ובנין נערים סתירה וסימן לדבר ירחבעם בן שלמה ת"ר »מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה במנחה שם קורין בשני בשני שם קורין בחמישי בחמישי שם קורין לשבת הבאה דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ולשבת הבאה אמר רבי זירא הלכה "מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ולשבת הבאה יולימא הלכה כרבי יהודה

לברך תחילה וסוף: מתחיל בפסוק שלפניהם. לאו משום דוקא פסוק דהא יש פרשה ואין מתחילין ומשיירין בפחות משלשה פסוקים: מושה מעצמו אמרם. וברוח הקדש: שבת"כ קודם עלרת ושבמשנה תורה קודם ראש השנה. שאלו בבית המדרש של רבינו נסים למה קללות שבת"ל קודם עלרת ושבמשנה תורה קודם רחש השנה. שחנו בבית התונש של לכלות מחלקים פרשת נלבים וילך לשנים כשיש בי שבתות בין ר"ה לסוכות בלח יוה"ל וחיי מחלקים פרשת נלבים וילך לשנים כשיש בי שבתות בין ר"ה לחייות חודם ר"ה וחשה שחנו לח מחשבינן הקללות שקלו משה ישראל כדמשמע בפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף פח: ושם) א"ר לוי בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת ב"ו הקב"ה בירך ישראל בכ"ב וקללן בשמנה ומשה ברכם בשמנה וקללם בעשרים ושחים וחשיב מואם לא חשמעו עד ואין קונה משמע בהדיא שעד אין קונה הוי מן הקללות ולא יותר ועוד קשיא לפי סברתו אמאי אין קורין האזינו קודם ר״ה שהרי גם שם יש קללות מזי רעב ולחומי רשף לכך נראה לי הטעם שאנו מחלקים אותן לפי שאנו רוצים להפסיק ולקרות שבת אחת קודם ר״ה בפרשה שלא תהא מדברת בקללות כלל שלא להסמיך הקללות לר"ה ומטעם זה אנו קורין במדבר סיני קודם עלרת כדי שלא להסמיך הקללות שבבחוקותי לעלרת: ילמדנו של פרשת יתרו אין אדם רשאי לקרות בתורה עד שיסדיר הפרשה ג' פעמים שנאמר (איוב כת) אז ראה ויספרה (ב) חקרה והכינה ואחרי כן ויאמר לאדם ואסור לסמוך על הבימה דמה נתינתה מעומד אף קריאתה מעומד:

תורה קודם ראש השנה, כדי שתיכלה שנה וקללותיה. תניא אם יאמרו לך זקינים סתור וילדים בנה כר. [פסיקא] בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין כסידרן כר. אמר שמואל מקום שמפסיקין בשבת שחרית, שם קורין במנחה בשבת ובשיני ובחמישי ובשבת הבאה.

הל"ע וע' תרומת הדשן סי' יורה ומלקוש ושייך כו', מ) מהרש"א הגיה וי"א, () [מענית כט:], מ) [פי"ו ה"ו], ע) [וע"עתום' ברכות ית. ד"ה למחר ומום' פסחים מ: ד"ה אבלו.

הגהות הב"ח (א) תום' ד"ה אין מפסיחיו וכו' ויתחיל מפסיקין וכו' ויתחיל בברכה ויסיים בברכה ואז יוכל: (ב) ד"ה משה וכו' כאה ויספכה הכינה וגם מקרה ויאמר לאדם:

מוסף רש"י

אלמלא מעמדות. עיסקי קרבנות שישראל עושין הן היו כלים בחטאן ומשהן כליו שמים וארד העומדים כפן שמים וחוץ השומים בזכומן אין מתקיימין כוי (תענית בז:). אם יאמרו לך זקנים סתור. ואל מכנה, וילדים בנה. כית המהלש (נדרים מ.). **וסימו** רחבעם 'גו' ונחרב בית המקדש על אותה עלה. והמורה לא פירש בבית המחדש ואיכא המהלש (נדרים שם).

רבינו חננאל

אין מפסיקין בקללות אלא אחד קורא את כולן, שנאמר אל תקוץ בתוכחתו. ל) מאי טעמא (ש)אין מפסיקין, שאין אומרים ברכה עבדינן, תנא כשמתחיל מתחיל בפסוק שלפניהם יכשמסיים מסיים בפסוק י עלאחריהו. ואמר אביי לא שנו אלא קללות שבתורת תלכו, שנאמרו בלשון . רבים ומשה מפי הגבורה ארל תורה [פוסק] מאי טעמא דבלשון יחיד אמורות ומשה מפי עצמו אמרן, עצמו אכ ...
הייכתב. וכן אמר ...
הונא ללוי בר בוי
דהוה מגמיד . בארורי דמשנה תורה, א״ל אכנפשך קללות שבמשנה קללות שבתורת כהנים . וקודם) עצרת. שהיא ראש נקודם) עצדת, שהיא דאש השנה לדין האילנות דתנן בארבעה פרקים העולם נידון ובעצרת על פירות האילו. וקללות שבמשנה

ל) נראה דל"ל ר"ל אומר אין מפסיקין משום שאין אומרים וכו'.